

са ѿ вѣгѡ іашася, нѣ по пѣтї нѣкоемѡ обвѣчномѡ, но
безпѣтімъ всѣчески по пѣсткѣмъ ѿ жестокѣмъ ѿ не-
обвѣчнымъ мѣстамъ, ѿ пришѣдше до мѣста, ѿдѣже вѣ
преподѣбный, стѣша. Пастыремъ оубо вслѣдъ гонѣ-
щымъ, ѿ тѣхъ оуставити невозможнымъ, приходѣтъ
ѿ тѣхъ ѿдѣже овцы стѣша, ѿ стѣго видѣвше оудивѣ-
шася. Ктѡ, ѿ ѿ вѣдѡ, ѿ кѣмъ образомъ сѣмъ прїи-
де вопрошахѡ, житїе же твоѣ ѿ отѣчество коѣ. Моѣ
оубо житїе, по апѡстолѡ, на нѣхъ ѣсть, ѿ онѡдѡже ѿ
спасїтеля чаю, ѿвѣщаваше. Отѣчество же вѣшній Іе-
русалимъ. А ѣже здѣ менѣ отѣчество воспитавшее ѿ
градъ, не вѣше ѣсть раздѣлїти: обвѣче елма здѣ ѿ-
вѣртшеся естѣ, достѡитъ напитати вѣсѣхъ пѣсткѣнною пѣ-
щїю, ѿ повелѣ ѿмъ взѣти ѿ тѣдѡ возрастшаго сла-
нѣтка: онѣ же взѣмше іадѡша вѣ скѣтость. И іакѡ
ѿ пѣщїени вѣвше ѿнтї, едїнъ нѣкїй ѿ нїхъ шѣдъ, ѿтай
востѡрже сланѣтка доволно, ѿ радѡстнѣ течаше вслѣдъ
дрѡгѡвѣхъ. И іакѡже тѣхъ постїже, ѿ вѣкшеся показѡ,
стѣкѡшася онѣ ѿ разгравнша тѡй ѿ рѡкѣ егѡ: ѿ іа-
кѡ ѿверзѣти начѡша зѣрнѡвѣхъ хранїла, ничесѡже ѿвѣрѣ-
тѡша: ѿ ѡвїе раскѡвшеся возвратїшася, ѿ бѣженномѡ
возвѣстїша, прощѣнїа просѣще ѿ содѣаномъ. Онъ
же прощѣнїа тѣхъ сподоблѣетъ рѣкѣ: сїце, ѿ чѡда, бла-
говолї всесїаннїй вѣгъ, іакѡ да здѣ возрастѡютъ, ѿ здѣ
їстоцѣнїе прїемлютъ. Онѣ же чѡдесѣ їсполнївшеся,
во своѡ ѿхѡдѣтъ, хвалѣще ѿ славаще вѣга ѿ вѣхъ,
їаже видѣша ѿ слѣшася, ѿ сказѡюще по всѣй странѣ
ѡной, ѿ во ѡкрѣстныхъ вѣсѣхъ, ѿ мнози ѿ хрѣтолюбї-
выхъ їзвѡлиша їтї вѣ стѡмѡ, ѿ бѣгословѣнїе ѿ негѡ

полднї-